

Богъ та осжда за мжката: поклеш ли са пакъ, то изново бывашь предопредѣленъ. Както си промѣнавашь живѣаньето, тѣй Си промѣнава и Богъ опредѣленіето. “Сѣдъз Бѣжій нѣшымъ произволѣніамъ оуподоблѣетса.” Два малкы примѣра отъ свѣщенното писаніе (ще ви кажж за това: и съ него ще свършж). Внхтрѣ въ единъ корабъ Александрійскій плаваше блаженный Павелъ, когато са влечеше (караше) вързанъ въ Италиа, за да предстане предъ Кесаря: и ето веднага настанж стѣдъ много голѣма, вѣтъръ много вѣренъ, нощъ много тъмна, вѣра морска страшна, вѣдствие смъртно голѣмо, и никаква надѣжда за спасеніе. Из Богъ, като искаше да упази сѣдгжтж си, праца единъ Ангелъ, да мѣ рѣче тѣй: Павле, не бой са! Богъ възнамѣри да оварди всичкыты, които падватъ съ тебе, споредъ тебе никой не ще загине. „Не бойса Пѣвле, сѣ даровѣ тебѣ Бѣгъ всѣ плавающымъ съ тобою.“(1) Отъ такова Божіе обнадѣждванье корабленниците са насърчили, и като са утвърждавали въ това, че не ще загинжтж, поискали да оставатъ кораба, и съ ладіята [каіка] да са проправатъ на сѣхото. Не, рѣкълъ Павелъ, они ако не останжтж въ кораба, то никой не ще са спаси. „Аще не сѣи пребѣдѣтж въ кораблѣ, въ спастіса не мѣжете.“(2) Какво говоришь Павле? И не ли опредѣли Богъ да избави всичкыты? и тѣй прочее останжтж ли они, или не останжтж въ кораба, отъ това цю бива? Не, Богъ ако и да є опредѣлилъ да избави всичкыты: окаче Богъ иска, цюто и сами тѣи да сѣдѣйствѣватъ. Ако не останжтж всити тѣи въ кораба, за да направатъ и извършатъ всичкыти своѣжтж работж, изгѣбени сж: нема сж изгѣбени они, които опредѣлилъ Богъ да ги избави? та промѣна ли са Божіето опредѣленіе? Сѣй, безж дрдго. „Аще же не сѣи пребѣдѣтж въ кораблѣ, въ спастіса не мѣжете.“ Дрдгъ примѣръ. Разболѣ са царь Сѣзекіа. Богъ го опредѣлава на смъртъ, и провожда пророка Исаіа до него, да мѣ обави, за да направи той закѣщаніе: защото нѣма вече надѣждж за животъ. „Тѣкѣ глаголетъ Гѣъ: заповѣждъ дѣмѣ твоємѣ, ѣкѣ ѣмрешитѣ, ѣ не бѣдѣши жѣвъ.“(3) Бѣдніатъ Сѣзекіа обръща лицето си къмъ стѣната, въздыша, плаче, моли са на Бога за милость. Какво правишь вѣдний царю! ето не опредѣлилъ ли ти є Богъ да ѣмрешъ? и тѣй вѣке моленіето и плачь-тж ти сж напрѣз-

(1) Дѣян. гл. 27, ст. 24. (2) Тамже ст. 31. (3) д. Царет. гл. 20 ст. 1.